

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 7 december 2012 (13.12)
(OR. en)**

17269/12

**Interinstitutioneel dossier:
2012/0146 (COD)**

**TELECOM 242
MI 804
DATAPROTECT 140
EJUSTICE 86
CODEC 2915**

NOTA

van: het voorzitterschap
aan: de delegaties
nr. Comv.: 10977/12 TELECOM 122 MI 411 DATAPROTECT 73 CODEC 1576
nr. vorig doc.: 17126/12 TELECOM 239 MI 800 DATAPROTECT 139 EJUSTICE 85
CODEC 2889

Betreft: Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt
- *Voortgangsverslag en oriënterend debat*

- 1. De Commissie heeft op 4 juni 2012 haar voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt aangenomen.*
- 2. De Groep telecommunicatie en informatiemaatschappij bestudeert momenteel het voorstel. Teneinde de ministers te informeren over de tot dusver gemaakte vorderingen en een beeld te geven van de punten die nader moeten worden besproken, heeft het voorzitterschap bijgaand voortgangsverslag opgesteld (bijlage I).*

3. *Ter structurering van de geplande gedachtewisseling op ministerieel niveau over het voorstel tijdens de Raad TTE op 20 december 2012, heeft het voorzitterschap de bijgaande vragen geformuleerd (bijlage II).*

 4. *Het Coreper/de Raad wordt verzocht nota te nemen van het voortgangsverslag in bijlage I. De Raad zal worden verzocht de in bijlage II geformuleerde vragen te bespreken.*
-

Voortgangsverslag over het voorstel voor een verordening inzake elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt

1. INLEIDING

1. De Commissie heeft op 4 juni 2012 op basis van artikel 114 VWEU haar voorstel voor een *verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt* aangenomen. De bestaande EU-wetgeving, met name *Richtlijn 1999/93/EG betreffende een gemeenschappelijk kader voor elektronische handtekeningen* betreft feitelijk alleen elektronische handtekeningen. Er is momenteel geen alomvattend EU-rechtskader voor elektronische identificatie en authenticatie. De herziening van de richtlijn en de vaststelling van een rechtskader voor de wederzijdse erkenning van elektronische identificatie en authenticatie in Europa zijn twee kernactiviteiten uit de Digitale Agenda voor Europa. De desbetreffende voorstellen zijn ook gemarkeerd in het wetgevingspakket eengemaakte markt en in de EU-routekaart voor stabiliteit en groei. De Europese Raad heeft verscheidene malen opgeroepen tot snelle vorderingen met dit voorstel.
2. Na een eerste presentatie van het voorstel en de effectbeoordeling daarvan in juni en juli 2012 heeft de Raadsgroep telecommunicatie en informatiemaatschappij (hierna: WP TELE) het voorstel in verscheidene vergaderingen onder het Cypriotische voorzitterschap uitvoerig besproken. Hoewel de delegaties in het algemeen waardering toonden voor het voorstel en erkenden dat het van belang is voor de digitale eengemaakte markt, hebben de besprekingen uitgewezen dat veel punten van zowel algemene als technische aard nog grondig moeten worden bestudeerd. Voorts moet voor ogen worden gehouden dat het voorstel zo complex is dat er op nationaal niveau veel zal moeten worden gecoördineerd en dat daarbij in de meeste gevallen verscheidene ministeries en administratieve instanties moeten worden betrokken.

3. Op basis van de besprekingen in de WP TELE en de schriftelijke opmerkingen van de delegaties heeft het Cypriotische voorzitterschap het onderhavige voortgangsverslag samengesteld teneinde de ministers over de tot dusverre geboekte vooruitgang te informeren en de probleempunten in het voorstel samen te vatten en onder de aandacht te brengen. Het voortgangsverslag moet ertoe bijdragen dat het standpunt van de Raad zich onder het Ierse voorzitterschap verder kan uitkristalliseren, mede in het licht van de stellingname van het Europees Parlement.
4. In het Europees Parlement is mevrouw Marita Ulvskog (Commissie ITRE) benoemd tot rapporteur. Van de Commissies IMCO, LIBE en JURI worden adviezen verwacht, terwijl de speciale rol van de Commissie IMCO met betrekking tot een aantal bepalingen van het voorstel nog voorwerp van bespreking is. De eerste gedachtewisseling in de Commissie ITRE is gepland voor 18 december 2012; voor de stemming in de commissie is 9 juli 2013 als voorlopige datum gekozen.

2. COMMISSIEVOORSTEL

1. De Commissie tracht met haar voorstel te bewerkstelligen dat elektronische identificatie in de hele EU wederzijds wordt erkend en aanvaard en dat vertrouwensdiensten rechtsgevolg krijgen en eveneens wederzijds worden erkend. Het voorstel wil de huidige regels inzake elektronische handtekeningen verbeteren en een rechtskader bieden voor andere vertrouwensdiensten, zoals elektronische zegels, tijdstempels, toelaatbaarheid van elektronische documenten, elektronische levering en authenticatie van websites.
2. Elektronische identificatie (hoofdstuk II van het voorstel)
Elektronische identificatie (eID) is het procesmatig gebruik van persoonsidentificatiegegevens in elektronische vorm die op ondubbelzinnige wijze een natuurlijke persoon of rechtspersoon aanduiden. Veel lidstaten hebben al een soort eID-systeem ingevoerd; hun systemen lopen echter sterk uiteen. Het voorstel is niet gericht op harmonisatie van de eID—systemen van de lidstaten maar op wederzijdse erkenning van verschillende nationale middelen voor eID.

Wederzijdse erkenning moet van toepassing zijn op eID-middelen die zijn afgegeven in het kader van een regeling die door een lidstaat bij de Commissie is aangemeld en die vervolgens opgenomen is op de lijst van aangemelde regelingen die in het Publicatieblad is gepubliceerd. De beslissing om een systeem aan te melden berust enkel bij de betrokken lidstaat. Het voorstel bevat eisen waaraan systemen moeten voldoen om aangemeld te kunnen worden alsook regels voor de aanmeldingsprocedure.

Voorts schrijft de voorgestelde verordening voor dat lidstaten samenwerken met het oog op de interoperabiliteit en de beveiliging van eID-middelen.

3. Vertrouwensdiensten (hoofdstuk III van het voorstel)

De voorgestelde verordening bevat een aantal algemene bepalingen die van toepassing zijn op alle vertrouwensdiensten. Deze bepalingen hebben onder andere betrekking op de aansprakelijkheid van verleners van vertrouwensdiensten, erkenning van gekwalificeerde vertrouwensdiensten die worden verleend door in derde landen gevestigde verstrekkers, gegevensbeschermingsaspecten en toegankelijkheid van vertrouwensdiensten voor personen met een handicap.

4. Wat toezicht betreft, verplicht het voorstel de lidstaten toezichthoudende organen in te stellen, beschrijft het de taken daarvan en voorziet het in een mechanisme voor wederzijdse bijstand tussen die organen. Het verplicht verleners van vertrouwensdiensten maatregelen door te voeren voor het beheren van veiligheidsrisico's en voorziet in aanmeldingsverplichtingen met betrekking tot inbreuken op de veiligheid. Voor verleners van gekwalificeerde vertrouwensdiensten gelden aanvullende eisen en de verplichting om regelmatig controles te laten uitvoeren. Het voorstel beschrijft de procedure voor het beginnen met de verlening van gekwalificeerde vertrouwensdiensten en de rol van de toezichthoudende organen in dat verband. Voorts bevat het regels inzake het beheer van vertrouwenslijsten met informatie over verleners van gekwalificeerde vertrouwensdiensten in elke lidstaat.

5. De voorgestelde verordening bouwt voort op en versterkt het huidige rechtskader voor de elektronische handtekening (e-handtekening) en vervangt de huidige Richtlijn 1999/93/EG. Het voorstel bevat de regels die samenhangen met het rechtsgevolg van de e-handtekening van een natuurlijke persoon en schrijft voor dat aan gekwalificeerde e-handtekeningen hetzelfde rechtsgevolg wordt gegeven als aan handgeschreven handtekeningen. De lidstaten moeten de grensoverschrijdende aanvaarding van gekwalificeerde e-handtekeningen in het kader van de levering van publieke diensten waarborgen en mogen geen bijkomende vereisten invoeren. Voorts bevat het voorstel voorschriften inzake certificaten voor gekwalificeerde e-handtekeningen en regels inzake de middelen voor het aanmaken van gekwalificeerde e-handtekeningen en de bijbehorende certificatieprocedure en -lijsten. Ten slotte bevat het voorschriften en voorwaarden voor de validering en de duurzame bewaring van gekwalificeerde e-handtekeningen.
6. Naast de regels inzake de elektronische handtekening, verschaft het voorstel een elementair rechtskader voor andere vertrouwensdiensten. Het voorstel bevat regels inzake de rechtsgevolgen en de toelaatbaarheid in gerechtelijke procedures van elektronische zegels, elektronische tijdstempels, elektronische documenten en elektronische levering en voorziet in een specifiek wettelijk vermoeden en een aanvaardingsplicht in de lidstaten voor deze diensten indien zij gekwalificeerd zijn. Voorts bevat de voorgestelde verordening vereisten voor gekwalificeerde certificaten voor website-authenticatie en een bepaling dat die in alle lidstaten moeten worden erkend.

3. VOORNAAMSTE ALGEMENE REACTIES VAN DE DELEGATIES

1. Het voorzitterschap meent dat de delegaties in beginsel positief staan tegenover de doelstellingen van het Commissievoorstel. Uit de besprekingen in de WP TELE is echter naar voren gekomen dat een aantal kwesties nog uitvoerig moet worden bestudeerd. Met dit verslag wordt niet vooruitgelopen op specifieke aandachtspunten of meer gedetailleerde opmerkingen van afzonderlijke delegaties of bepalingen in het voorstel die nog niet volledig in de WP TELE zijn besproken.

2. De delegaties hebben een groot aantal vragen, probleempunten en verduidelijkingsverzoeken voor de Commissie geformuleerd. De Commissie heeft getracht daarop in de WP TELE en in verscheidene non-papers een antwoord te geven. Sommige kwesties blijven echter onduidelijk en vergen nadere bestudering en opheldering.
3. Wat het voorstel in het algemeen betreft, plaatsten de delegaties vraagtekens bij de complexiteit ervan en vroegen zij om meer juridische zekerheid en duidelijkheid. Veel delegaties informeerden naar het effect van het voorstel op de nationale wetgeving en naar de verwachte kosten van de invoering van het nieuwe systeem. De delegaties wilden weten hoe de technische en organisatorische aspecten van interoperabiliteit kunnen worden opgelost en, wat eID betreft, hoe in de hele EU een vergelijkbaar beveiligingsniveau kan worden gerealiseerd. De delegaties wezen op de noodzaak het voorstel technologisch neutraal te houden en te zorgen voor passende waarborgen voor persoonsgegevens in verband met eID. Niet in de laatste plaats hadden de meeste delegaties twijfels bij het overvloedige gebruik van gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen in het hele voorstel.
4. Een aantal delegaties plaatste vraagtekens bij de keuze van het rechtsinstrument - een verordening, geen richtlijn of besluit. Daarnaast vroegen sommige delegaties zich af of elektronische identificatie en de elektronische handtekening wel in een enkel wetgevingsinstrument moeten worden geregeld. De Commissie heeft deze problematiek behandeld in een non-paper. Hoewel sommige delegaties nog steeds niet overtuigd zijn, lijken thans de meeste delegaties akkoord te kunnen gaan met een enkele verordening als het geschikte rechtsinstrument.
5. De WP TELE heeft de afzonderlijke wetgevingsbepalingen van het voorstel besproken op basis van drie clusters die de belangrijkste componenten van het voorstel bestrijken:
 - Cluster 1: algemene bepalingen (hoofdstuk I)
 - Cluster 2: vertrouwensdiensten (hoofdstuk III)
 1. Algemene bepalingen (afdeling 1)
 2. Toezicht (afdeling 2)
 3. Elektronische handtekening (afdeling 3)
 4. Andere vertrouwensdiensten (afdelingen 4 tot en met 8)

- Cluster 3: elektronische identificatie (hoofdstuk II)
- Cluster 4: gedelegeerde handelingen, uitvoeringshandelingen en slotbepalingen (hoofdstukken IV, V, VI) en preambule.

Hierna volgen de belangrijkste reacties van de delegaties op de drie clusters.

Cluster 1: algemene bepalingen (artikelen 1 tot en met 4)

6. De delegaties verzochten om een nieuwe formulering van de bepalingen over het onderwerp en de werkingssfeer van de voorgestelde verordening teneinde meer duidelijkheid en rechtszekerheid te scheppen. Sommige delegaties gaven in overweging om in artikel 1 meer doelstellingen in verband met het onderwerp te formuleren (bijvoorbeeld het scheppen van vertrouwen of het deugdelijk functioneren van e-bestuurssystemen). De delegaties wilden weten wat in artikel 2 wordt bedoeld met 'door, namens of onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten' en 'op basis van vrijwillige overeenkomsten op grond van het privaatrecht' en vroegen zich in dit verband af of en hoe de voorgestelde verordening van toepassing zal zijn op de privésector.
7. De delegaties vroegen waarom veel definities die in het huidige rechtskader al bestaan, veranderd zijn. Zij wensten veel van die definities verduidelijkt of anders geformuleerd te zien en gaven in overweging er nog een aantal aan toe te voegen. Sommige delegaties wezen erop dat in veel definities natuurlijke of rechtspersonen worden genoemd, een concept dat in de lidstaten wellicht verschillend wordt uitgelegd en in het voorstel mogelijk kan worden verduidelijkt. Ook valt te overwegen om de voorgestelde verordening ook te laten gelden voor entiteiten zonder rechtspersoonlijkheid. Er zij aan herinnerd dat de definities in de loop van de besprekingen opnieuw zullen worden gezien.

Cluster 2: vertrouwensdiensten

8. Met betrekking tot alle bepalingen in verband met vertrouwensdiensten drongen de delegaties erop aan de tekst preciezer te formuleren en dubbelzinnig en onduidelijk taalgebruik te vermijden.

Algemene bepalingen (artikelen 9 tot en met 12)

9. Veel delegaties deelden de opvatting dat de aansprakelijkheid van verleners van vertrouwensdiensten beperkt moet zijn omdat onbeperkte aansprakelijkheid remmend zou kunnen werken op de ontwikkeling van de vertrouwensdienstensector. Sommige delegaties wilden weten hoe zal worden bepaald dat verleners van vertrouwensdiensten uit derde landen voldoen aan de eisen waaraan in de EU gevestigde verleners van vertrouwensdiensten moeten voldoen. Sommige delegaties zagen niet goed in hoe het juiste evenwicht kan worden gevonden tussen de eerbiediging van de privésfeer en de noodzaak van vertrouwen in gevallen waarin een pseudoniem wordt gebruikt. Wat betreft de toegang voor personen met een handicap wilden sommige delegaties weten wat in artikel 12 wordt bedoeld met 'zoveel mogelijk'.

Toezicht (artikelen 13 tot en met 19)

10. De meerderheid van de delegaties was het erover eens dat het voorstel preciezer moet worden geformuleerd wat betreft de taken, de bevoegdheden, de middelen en de toepasselijke procedures van het toezichthoudend orgaan; sommige van hen wezen op het gevaar van overlapping met andere wetgevingsvoorstellen (zoals die betreffende gegevensbescherming of cyberveiligheid). Sommige delegaties wensten nadere informatie over de wijze waarop een in een andere lidstaat gevestigd aangewezen toezichthoudend orgaan kan handelen 'onder de verantwoordelijkheid van de aanwijzende lidstaat'. Een aantal delegaties heeft bedenkingen bij het feit dat verleners van niet-gekwalficeerde vertrouwensdiensten onderworpen zouden zijn aan de controles van het toezichthoudend orgaan. Veel delegaties stonden sceptisch tegenover de omvang van de verslagleggingsverplichting.
11. De delegaties vroegen om meer informatie en eventueel een definitie van het 'erkend onafhankelijk orgaan' dat verleners van vertrouwensdiensten onderwerpt aan veiligheidscontroles. De delegaties vroegen zich tevens af of de controleverplichting ook zal gelden voor niet-gekwalficeerde verleners, hetgeen, zo lichtte de Commissie toe, niet het geval zal zijn. Sommige delegaties vinden dat de verplichting om elk jaar een veiligheidscontroleverslag voor te leggen voor de verleners van gekwalficeerde vertrouwensdiensten te veel werk en/of kosten met zich meebrengt terwijl andere meenden dat de controle zich niet alleen moet richten op de beveiligingsvoorschriften maar op alle verplichtingen. Veel delegaties hadden twijfels bij het beginsel dat verleners van gekwalficeerde vertrouwensdiensten kunnen beginnen met het verlenen van diensten zodra zij hun aanmelding hebben verricht, dat wil zeggen voordat de verificatie door het toezichthoudend orgaan is afgesloten.

12. Sommige delegaties vonden het niet helemaal duidelijk welk orgaan de taak heeft te controleren of de verleners van gekwalificeerde vertrouwensdiensten en de door hen verleende gekwalificeerde vertrouwensdiensten voldoen aan de voorschriften van de verordening, waarop de Commissie bevestigde dat het toezichthoudende orgaan daarvoor verantwoordelijk is. De vereisten voor verleners van gekwalificeerde vertrouwensdiensten riepen veel vragen op bij de delegaties, bijvoorbeeld met betrekking tot het controleren van de identiteit van de persoon aan wie het certificaat wordt afgegeven en het intrekking-beleid. Sommige delegaties waren van mening dat ten minste enkele van de bepalingen inzake de vereisten voor verleners van (gekwalificeerde) vertrouwensdiensten niet in de afdeling betreffende het toezicht thuishoren.

Elektronische handtekening (artikelen 20 tot en met 27)

13. De delegaties wensten meer duidelijkheid over de rechtsgevolgen van e-handtekeningen in gerechtelijke procedures en over het mogelijke effect op het nationale procedurerecht. Veel delegaties vroegen naar de praktische consequenties van 'worden erkend en aanvaard in alle lidstaten' (artikel 20, lid 3). De delegaties hadden tevens bedenkingen bij de aanvaarding van e-handtekeningen van een lager veiligheidsniveau en waren van mening dat veiligheidsniveaus als essentieel onderdeel van het voorstel niet mogen worden overgelaten aan gedelegeerde handelingen. Meer duidelijkheid werd ook gevraagd met betrekking tot de validering en bewaring van gekwalificeerde e-handtekeningen en de terminologie en formulering van de betrokken bepalingen. Een aantal delegaties zou graag zien dat in het voorstel definities van validering en bewaring worden opgenomen.

Andere vertrouwensdiensten (artikelen 28 tot en met 37)

14. Wat elektronische zegels betreft, voerden veel delegaties aan dat het concept moet worden verduidelijkt en dat het voorstel meer in detail moet treden. Met name vonden delegaties dat het gebruik, de aanvaarding en het effect van elektronische zegels op derden duidelijker moeten worden afgebakend. Weinig delegaties trokken de meerwaarde van de bepalingen inzake elektronische zegels als zodanig in twijfel. Het was onduidelijk of elektronische zegels moeten worden gezien als middelen om rechtspersonen te identificeren; de Commissie lichtte toe dat dit niet het geval is. Ook de kwestie van het uitbreiden van het gebruik van elektronische zegels tot natuurlijke personen en entiteiten zonder rechtspersoonlijkheid, zoals politieke partijen, werd door sommige delegaties aan de orde gesteld. Sommige delegaties stelden voor dat in bijlage II, die de eisen voor gekwalificeerde certificaten voor elektronische zegels beschrijft, een unieke identicator 'serienummer persoon' wordt opgenomen als een middel om de rechtspersoon ondubbelzinnig te identificeren. De opmerkingen van veel delegaties over e-handtekeningen gelden mutatis mutandis ook voor elektronische zegels.
15. Wat elektronische documenten betreft, trokken sommige delegaties de meerwaarde van de betrokken artikelen in twijfel omdat bepaalde regels inzake elektronische documenten huns inziens reeds voortvloeien uit de artikelen 20 en 28. De delegaties wisten niet zeker in hoeverre elektronische documenten in gerechtelijke procedures toelaatbaar zouden zijn en hoe een rechtbank de integriteit en de authenticiteit van die documenten zou beoordelen.
16. De meerwaarde van de bepalingen inzake de authenticatie van websites werd door de delegaties eveneens in twijfel getrokken. Sommige delegaties wilden weten hoe die bepalingen in de praktijk moeten worden uitgevoerd en waarom een certificaat voor de authenticatie van websites alleen aan rechtspersonen mag worden uitgereikt.

Cluster 3: elektronische identificatie (artikelen 5 tot en met 8)

17. De meeste delegaties reageerden positief op het initiatief om een rechtskader voor de wederzijdse aanvaarding van eID-middelen te verschaffen. De delegaties benadrukten echter dat de tekst van het voorstel complex is en vroegen om meer rechtszekerheid en duidelijkheid.

18. Veel delegaties hadden bedenkingen bij het onderliggende beginsel van het voorstel volgens welk alle betrokken partijen alle aangemelde eID's moeten aanvaarden, ongeacht de toegepaste veiligheidsniveaus. Een aantal delegaties stelde voor dat in het voorstel een duidelijke omschrijving wordt gegeven van de geharmoniseerde 'minimumveiligheidsniveaus' waaraan eID-systemen moeten voldoen om door de betrokken lidstaat te kunnen worden aangemeld. Het bepalen van een minimumveiligheidsniveau zou voorkomen dat het mechanisme voor wederzijdse erkenning een zwaarbeveiligd nationaal systeem compromitteert met een zwakker systeem van een andere lidstaat. Andere delegaties stelden als alternatief voor dat in het voorstel een wederkerigheidsbeginsel met betrekking tot de veiligheidsniveaus wordt opgenomen.
19. Veel delegaties vroegen zich af of wederzijdse erkenning en aanvaarding van eID's niet alleen geldt voor de elektronische identiteit van natuurlijke personen, maar ook voor de elektronische identiteit van rechtspersonen of andere entiteiten. De delegaties vonden dat het toepassingsgebied op dit punt uitdrukkelijk moet worden omschreven.
20. De delegaties maakten zich zorgen over de technische uitvoering van de bepalingen inzake eID en de tijd en de kosten die dit mogelijk van alle betrokkenen zal vergen. Een aantal delegaties kan zijn steun geven aan een geleidelijke implementatie en beklemtoonde dat eID-leveranciers en verstrekkers van onlinediensten meer tijd nodig hebben om zich aan te passen dan de zes maanden in artikel 7. Technische interoperabiliteit is in dit opzicht van het grootste belang en sommige delegaties begrijpen niet goed hoe die kan worden gerealiseerd indien de lidstaten geen specifieke technische eisen mogen opleggen (artikel 6, lid 1, punt d)).
21. Veel delegaties vroegen naar het effect van de voorgestelde verordening op de bestaande nationale systemen en bedrijfsmodellen en naar de toepassing op sectorale eID-kaarten (bv. eGezondheid). Voorts moet ervoor worden gezorgd dat reeds in de lidstaten ingevoerde systemen kunnen worden aangemeld.

22. Wat betreft de in artikel 6, lid 1, punt e), omschreven aansprakelijkheid van lidstaten spitsten de besprekingen zich toe op de omvang, de gevolgen en de praktische implementatie van de financiële aansprakelijkheid. Veel delegaties waren van oordeel dat deze bepaling te ver gaat en dat de aansprakelijkheid moet worden beperkt. Veel delegaties vroegen om een duidelijke omschrijving van wat 'ondubbelzinnige koppeling' inhoudt. Sommige delegaties waren er niet van overtuigd dat het een goed idee is om grensoverschrijdende authenticatiediensten gratis te maken.
23. Naar aanleiding van twijfels bij de delegaties bevestigde de Commissie dat private verstrekkers ook in aanmerking kunnen komen voor aanmelding ingevolge artikel 7. Sommige delegaties wilden weten wat bedoeld wordt met 'namens of onder de verantwoordelijkheid van de aanmeldende lidstaat' in artikel 6, lid 1, punt a). De delegaties toonden zich sceptisch ten aanzien van de mogelijkheid dat lidstaten de aansprakelijkheid op zich nemen voor de nalatigheid van private verstrekkers.

Cluster 4: gedelegeerde handelingen, uitvoeringshandelingen en slotbepalingen (artikel 38 tot en met 42)

24. De delegaties hadden twijfels bij het veelvuldig verwijzen naar gedelegeerde handelingen in de hele verordening. Zij stelden voor het gebruik van gedelegeerde handelingen, anders dan huns inziens nu het geval is, te beperken tot het aanvullen of het wijzigen van niet-essentiële onderdelen van meer technische aard. Sommige delegaties zouden liever uitvoeringshandelingen gebruiken. Voorts wezen veel delegaties erop dat de uitvoering van de voorgestelde verordening tot complicaties kan leiden indien de nodige gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen met alle vereiste normen nog niet zijn vastgesteld wanneer de verordening van toepassing wordt.
25. De delegaties formuleerden tevens bedenkingen bij de uitvoeringstermijn en de overgang tussen de inwerkingtreding van de verordening en de toepassing ervan. De voorgestelde verordening wordt geacht 20 dagen na de publicatie in het Publicatieblad in werking te treden en van toepassing te worden; veel delegaties achten dit niet realistisch. De delegaties stelden daarom passende overgangsperioden voor om de sector in de gelegenheid te stellen zich aan te passen aan de nieuwe wetgeving. Een geleidelijke invoering valt eveneens te overwegen.

Vragen voor de gedachteswisseling
in de Raad TTE op 20 december 2012

Het voorgestelde rechtskader wil veilige en naadloze elektronische interacties tussen bedrijven, burgers en overheidsinstanties mogelijk maken en daardoor de effectiviteit van grensoverschrijdende onlinediensten, e-zakendoen en e-handel in de EU vergroten. Het zal naar verwachting een substantiële bijdrage leveren tot de verwezenlijking van een volledig geïntegreerde digitale eengemaakte markt. De Europese Raad heeft herhaaldelijk opgeroepen tot een snelle aanneming van het voorstel.

- **Gezien de werkingssfeer en de complexiteit van de voorgestelde verordening, die betrekking heeft op e-identificatie, e-handtekeningen en andere vertrouwensdiensten: op welke aspecten moeten de inspanningen zich toespitsen om dit stukje wetgeving vooruit te helpen ten behoeve van de burgers, de bedrijven (met name mkb/kmo's) en overheidsinstanties in de EU?**

Het voorgestelde systeem van wederzijdse erkenning van e-identificatie is gebaseerd op de uitsluitende verantwoordelijkheid van de lidstaten voor e-identificatiesystemen op nationaal niveau, wederzijds vertrouwen en samenwerking tussen de lidstaten, en er worden in de verordening geen minimumeisen vastgesteld. Zoals aangegeven in het voortgangsverslag in bijlage I lopen de veiligheidsniveaus in Europa sterk uiteen, en veel lidstaten, en met name degene met zwaar-beveiligde nationale systemen, maken zich duidelijk zorgen over het compromitterende effect dat het mechanisme voor wederzijdse erkenning zou kunnen hebben.

- **Bent u het er in het licht van bovenstaande mee eens dat het vaststellen van geharmoniseerde minimumveiligheidsniveaus voor e-identificatie in de voorgestelde verordening de genoemde bezwaren zal wegnemen en zal bijdragen tot een toereikende beveiliging van grensoverschrijdende transacties in de EU?**